

BOLSJEVIK

Diskusjonsbladet til Rød Ungdom nr.6

Kameratene, broslusningsritt av Panti Neli

LEIAR:

SKARPA DISKUSJONAR!

Det har vore litt diskusjon i Bolsjevik, men den er så lite omfattande at den ikkje på nokon måte gjev eit spegelbilde av dei motseiingane som finnst i Raud Ungdom. Når det gjeld Bolsjevik nr.2/76 står det at debatten må dreie seg om viktige spørsmål for ungdomsforbundet " og at redaksjonen vil "styre debatten, ta inn innlegg som er sentrale og la være å trykke innlegg som ikke reiser sentral diskusjon, eller som strir mot vår sikkerhetslinje.", så er ikkje dette eit forsøk på å hemme diskusjonen, tvert om. Det er eit oppgjør med mykje av den perifere debatten som var i Bolsjevik tidlegare. Vi treng skarp debatt om politikken og linene våre, og kameratar eller lag som har spørsmål eller kritikk dei vil reise, skal gjera det. Til dømes har ikkje alle som har meiningar eller er usamde i prioritering av sektorar

(yrkesskulen, gymnas, industrien og andre) skreive inn til Bolsjevik med synspunkta sine.

Kameratar, Dette er ein kritikk av dykk. Berre når syna får kjempa med kvarandre får vi ei rett line og ein sterk einiskap.

SVAR PÅ INNLEGG

Nokre har skreive innlegg, fått svar men ikkje fylgd opp. Dette er feil. Dersom vi ikkje er samd med den som svarar på innlegget vårt, må vi ta det opp og grunngje standpunktet vidare. Dei som endrer oppfatning, er samd med den som svarar osv., bør skreive eit innlegg som seier det og som grunngjer det ein no meiner og forklarar kor de tok feil.

Redaksjonen

**i
n
n
h
o
l
d**

Leiar: FRAM FOR SKARPA DISKUSJONAR I BOLSJEVIK.....	S.2.
FULLFØR VERVEKAMPANJEN.....	S.3.
SOMMARLEIRPROGRAMMET.....	S.4.
BEKJEMP SEKTERISMEN I SOMMERLEIR- MOBILISERINGA -FRAM FOR MANGE UAVHENGIGE PÅ LEIR	S.5.
SKJERP SIKKERHETSDISKUSJONEN	S.6.
STYRK DEN POLITISKE KAMPEN PÅ SKOLENE	S.6.
OPPSUMMER 1.MAI !.....	S.7.
21. AUGUST - REIS KAMPEN MOT SOSIAL- IMPERIALISMEN !.....	S.8.

FULLFOR

VERVEKAMPANJEN

Oppsummeringene av vervekampanja omkring 1. mai, viste at resultatene til da var svært forskjellige. Endel lag hadde kommet svært langt, noen har til og med overoppfyllt målsettinga om dobling allerede, mens en god del lag henger etter, og noen har knapt kommet i gang.

Det betyr at en del av organisasjonen gjennom vervekampanja har kommet i gang med masse-rekruttering i praksis, at de gjennom dette arbeidet har gjort opp med endel feil i sin egen masselinje og tatt skrittet med å komme ut med virkelig offensiv verving. Disse laga har lært mye, hosta mange nye erfaringer og styrka enheten i laget rundt politikken og sveisa det sammen.

Hva betyr det for de laga som ikke har kommet i gang? I begynnelsen av vervekampanja sa vi at det viktigste uttrykket for høyreavviket var at vi var for få. De laga som ikke har kommet i gang med masserekruttering henger altså fast i det gamle høyreavviket uten å komme videre. Dette må kritiseres fordi de ikke har satt sentralstyrets linje ut i livet, og fordi det på sikt er en trusel mot Rød Ungdoms enhet og styrke. Hva vil skje om ikke vervinga kommer i gang? Jo, det vil bety at Rød Ungdom vil bestå av to deler:

● en del som praktiserer linja med masseorganisasjon og masserekruttering, og en del som henger igjen i det gamle høyreavviket og som er prega av høyresekterisk baktunghet. Dette betyr at organisasjonen ikke marsjerer i takt at deler av organisasjonen følger forskjellige politiske linjer, og dermed at enheten i Rød Ungdom er trua.

Vi må avvise unnskyldninger av typen "her er det så vanskelig å verve, vi har ikke muligheter". Alle lag som har verva framgangsrikt har gjort dette gjennom politisk og ideologisk kamp med feil i masselinja, en kamp som må til for å sette vervelinja ut i livet. De laga som henger etter gjør det fordi de er prega av de feila som de andre kjeiper for å gjøre opp med. Derfor vil vi kritisere de laga som driver svakt vervearbeid, og oppfordre dem til å reise politisk kamp om linja for verving. Og linja for verving består ikke bare i å stå fast at vi skal være en masseorganisasjon og at vi skal ta opp folk etter de og de krav, linja for verving er at vi skal gå

offensivt ut til massene av de som støtter oss for å ha gjentatte diskusjoner om medlemskap med dem. Det er denne linja som har gitt resultat, det er denne linja vi må følge og kjempe for å gjennomføre.

Vervekampanja har satt skarpt lys på endel ganske rotfesta høyresekteriske feil i vår organisasjon. Kampanja har avslørt tendenser til manglende evne og vilje til å reise massekamp og mobilisere bredt rundt vår politikk (viste seg også 1. mai), et feilaktig syn på massene og muligheten for å rekruttere, og meanglende vilje til å stå fram med vår politikk.

De laga som virkelig har klart å verve er i ferd med å gjøre opp med denne feilen og korrigere seg i praksis, de som ligger etter er fremdeles prega av disse feila. Disse laga må gjøre opp med sine feil, og reakt få fart i vervinga. Resultatene fra de laga som har gjort det bra, og alle de politiske erfaringene de har fått gjennom dette, viser at det er mulig og nødvendig å drive vervekampanja i mål.

Det er av helt sentral betydning at vi ikke bare går i mål som organisasjon, men at hvert enkelt lag fullfører målsettinga helt ut. Derfor vil vi oppfordre alle til å studere sin egen praksis, gjøre opp med feil i masselinja, sette vervelinja ut i livet, og vinne seire i sin egen politiske utvikling gjennomverving. Bare gjennom at alle går i mål kan vi sikre enheten i organisasjonen og raskt øke medlems-tallet, gjøre opp med feil og høyne nivået. Derfor FRAM FOR FULL OPPFYLLING AV MÅLSETTINGENE I ALLE LAG !

Redaksjonen.

SOMMARLEIR-PROGRAMMET

Sommarleirprogrammet er endra. I staden for at diskusjonen om klasseanalysen og hovudmotssetinga skal vere ein av hovud-emna på leirane, skal no "Det kommunistiske arbeidet på skulane" opp som hovud emne ved sida av diskusjonen om kva vi gjer ved eit imperialistisk angrep mot Norge. Desse to emna blir altså hovudemne på sommarleirane. Samstundes med at skuleelevarne diskuterer det kommunistiske arbeidet på skulane, vil det bli lagt opp til ein omfattande diskusjon om "det kommunistiske arbeidet på arbeidsplassen", retta til alle dei på leiren som ikkje lenger går på skule. I tillegg til dette vert det lagt opp til fleire viktige seminar, mellom anna om Kinas revolusjonære utanrikspolitikk, om propaganda-arbeidet, om Stalin-spørsmålet, arbeidet med nytt parti-program, om to linjer i kvinnekampen, og eit seminar om kommunistisk kulturarbeid og eit ungdomsskuleseminar.

Grunngevinga for denne endringa er at vi treng a rette diskusjonane i år meir inn på dei kampane som går for seg på skular og arbeidsplassar. Denne kampen har skjerpa seg det siste året, og har stilt større krav til oss, samstundes som

den har vist feil og manglar i politikken vår. På skulane gjeld det interessekampen og arbeidet i interesseorganisasjonane, men og den politiske kampen elles på skulen, i frontane, i skuleavisa, i elevsamfunn osv.

Ved å reise desse sakene på sommarleiren, kan me få opp alle dei gode og dårlege erfaringane som kamerater her, få reist motseiingane og kome fram til korleis dette arbeidet skal utviklast vidare. Slik programmet er lagt opp no, vil det bli mogeleg for alle å ta aktivt del i diskusjonane, for alle har erfaringar å kome med, og har syn dei kan føre fram i gruppediskusjonane eller på seminar.

Det vart oppsummert i fjor at det hadde klart å mobilisere dei fleste lerdeltakarar til å vere aktive både i dei politiske diskusjonane og i kulturen. Kritikken frå mange var at programmet var i hardaste laget, noko som gjekk ut over veggavis diskusjonen og kulturen og idretten. Dette vil programmet i år ta hensyn til, samstundes som vi held fast ved at sommarleirane skal føre grundige og skarpe diskusjonar om viktige emne. Difor er førebuingane viktige, både dei som vert gjort for å førebu innleiingar og dei som kvar einseild gjer for å førebu seg sjøl.

Redaksjonen

BEKJEMP SEKTERISMEN I SOMMERLEIRMOBILISERINGA - FRAM FOR MANGE UORGANISERTE PÅ LEIR!

I den siste tida har det vært stor framgang i mobiliseringa av medlemmene til å dra på leir. Det er bra og må fortsette.

MEN - samtidig kan vi slå fast at alt for få uavhengige har blitt mobilisert. Det svekker betydninga av sommerleirene, det truer direkte sluttføringa av vervekampanja og det fører til at laget ikke knytter enda tettere band til massene omkring ungdomsforbundet.

1.

Det er fullt mulig å mobilisere ganske breidt til sommerleirene. Først og fremst er det sjølsagt folk som er på vei til å melde seg inn i Rod Ungdom, 1.mai-aktivister osv. Men mobiliseringsgrunnlaget er enda større. Alle som overhodet er positivt interessert i Rod Ungdoms politikk, i hva sommerleirene er for noe, kan mobiliseres.

Alle medlemmer kjenner folk som kan overbevises om å dra på leir, Still personlige målsettinger! Still målsettinger for laget!

2.

Endel kamerater sier: "Det er for seint nå, folk har planlagt ferien sin nå". Det er feil og skrivefeil. Det er riktig, men det er feil og skrivefeil. Det er riktig å hevde at den norske ungdommen har en så strikt plan for sommerferien at eventuelle planer ikke kan endres.

Mobiliseringa må komme i gang nå, og pågå helt til sommerleirene begynner.

3.

Vi har slått fast: Det er store muligheter. Enkelte lag har f.eks. mobilisert flere uavhengige enn medlemmer til leirene.

Hvordan har de klart dette?

De har kommet seg ut og ikke bare spurt, men diskutert og fortalt om sommerleirene, offensivt og entusiastisk. Det finnes ikke noe skjema for hvordan vi skal gå fram. Noen lærer på det, andre lærer

på det. Poenget er: Vi må lytte til folks spørsmål og usikkerhet, og ut fra det overbevise dem og forklare dem at sommerleirene er bra.

Det er en tendens til å satse på stand, lysbildekveld o.l. som hovedmetode i sommerleirmobiliseringa.

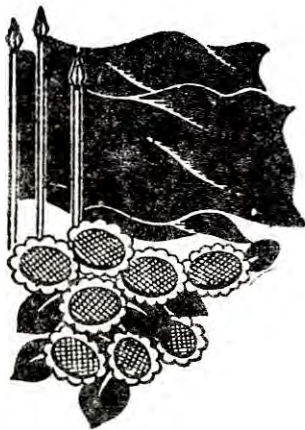
Dette er en feil. Det er et viktig tillegg til systematiske, grundige diskusjoner med alle vi kjenner.

4.

Sørg for å få folk påmeldt. Trekk de som vil med på forberedelser, avtal avreise, hold kontakt i løpet av sommerferien osv.

Sommerleiren er nå vår nest viktigste oppgave. Vi må ta et bestemt grep om oppgava.

Redaksjonen

SKJERP SIKKERHETS DISKUSJONEN

Den sikkerhetsinnstruksen som kom med det forrige nummeret av Bolsjevik har nå vært diskutert i de fleste lga. Dette er en viktig diskusjon som er til for å kjempe mot feil og mangler ved vårt sikkerhetsarbeid. Alt i starten av denne diskusjonen ser vi tendenser til å undergrave kampen mot revisjonismen i sikkerhetsarbeid. Noen steder har diskusjonen blitt skjøvet ut i tid, andre steder blir det bare en formell gjennomføring, en undervisning av de nye medlemmene i vår sikkerhetslinje.

VI MÅ KJEMPE MOT LEGALISME

Under kapitalismen må alltid hovedsida være illegalt arbeid, den legale bisida. Det betyr at kommunistene må beskytte organisasjonene, beskytte medlemmene, og være i stand til å fungere like godt enten vi er tillatt eller forbudt. Skulle kanskje de kommunistiske organisasjonene bli knekt om vi ble forbudt, når klassekampen skjerpes? Ved f. eks. krig mellom supermaktene der Norge blir draft inn, er det ikke nettopp da vi skal være i stand til å organisere folket til kamp mot imperialistene?

Så langt kan vi være enige. Men hvis dette er hele begrunnelsen for vårt sikkerhetsarbeid,

sier vi med det samme at det er en situasjon der vi er forbudt, eller der det er krig og revolusjon at vi trenger å ha et godt sikkerhetsarbeid. Dette åpner for feil i sikkerhetsarbeidet. I dag er det svartelisting av arbeidere, de forsøker å røyke kommunistene ut av arbeid, for å hemme arbeidsfolks kamp. Vi ser det på usaklige oppsigelser, på at det er vanskelig å få jobb hvis du er kjent som kommunist.

Vi trenger et gjennomført sikkerhetsarbeid for å kunne utføre massearbeid i dag, og vi trenger det for at de kommunistiske organisasjonene ikke skal bli tilintetgjort i en kritisk situasjon. Derfor må vi bruke diskusjonen om sikkerhetsinnstruksen til å lå opp motsigelser i dette arbeidet, og til å endre praksis

Mange steder er det mye rot med papirer og innkallinger, det finns bruk av telefonen til interne formål, og det finns mye sekterisme (sitting rund et bord på kafé' stimle sammen i skolegården, det finns slarv og løst prat) som undergraver sikkerhetsarbeidet. Dette må vi ta et kraftig oppgjør med. Så derfor, ta sikkerhetsdiskusjonen alvorlig, og diskuter både vår linje og vår praksis.

Redaksjonen

STYRK DEN POLITISKE KAMPEN PÅ SKOLENE

Om ikke lenge står et nytt skoleår for døra. Situasjonen i Klassekampen krever av oss at vi neste år går store steg framover i å styrke Rod Ungdom på skolene, og i å fremme ei progressiv kamplinja i elevbevegelsen. Unge Høyre har fullstendig makta i NGS og arbeider for i praksis å nedlegge hele organisasjonen. YLI blir stadig angrepet fra AUF, Unge Høyre og SU. YLI er ikke godt nok utbygget på grunnplanet. Vi må jobbe for at mange nye skoler melder seg inn i YLI og for at det blir oppretta nye YLI-grupper.

FRONTBYGGING

En viktig forutsetning for framgang både for Rod Ungdom og for kamplinja i NGS og YLI, er at det finnes breie, aktive fronter på skolene. Tror noen at det hadde vært så lett for høyrefolka å sabotere kampen for sjølbestemt abort på gymnasene dersom det hadde vært Kvinnefrontgrupper overalt som hadde samla massiv støtte for kravet på skolene?

Hvor mye lettere ville det ikke være å arbeide for at NGS skal støtte arbeiderklassens kamp, dersom det overalt fantes streikestøttekomiteer som dreiv aktivt streikestøttearbeid? Som fremma vedtaksforslag på alliansemøter og i basisgrupper, og fikk grunnplanet i NGS til å støtte arbeidere i streik.

De viktigste frontene er i dag streikestøttekomiteen 3, verden-komiteer og Kvinnefronten. Vi må ta utgangspunkt i hva som har samla interesse og støtte blant de progressive på skolen, og gå i spissen for å opprette minst en brei, aktiv front på hver skole. Her skal uavhengige ha oppgaver og ansvar og slik utvikle seg politisk.

DEMOKRATISKE RETTIGHETER.

Kampen for de demokratiske rettighetene vil være viktig til høsten. Staten skal sette i verk sitt elevfiendelige regelverk, og det skal velges elevrepresentanter til skoleutvalgene. Her må vi jobbe for aksjoner allerede fra første dag. Hvis elevene på

en skole fra første skoledag viser at de akter å gjennomføre kravet om full yrings- og organisasjonsfrihet, gjennom å arrangere ulovlige allmannamøter, henge opp veggaviser etc., har de et mye gunstigere utgangspunkt for kampen.

Elevrepresentanten til skoleutvalget skal være valgt innen ukene etter skolen begynner. Skal vi få oppslutning om vår parole om boikott, må vi fra første stund starte propagandaaen og massearbeidet.

GJENNASSAMFUNNET.

På de fleste gymnasia har det vært eller er det gymnassamfunn, men disse er oftest helt passive. Rød Ungdom har de fleste steder ikke brydd seg om gymnassamfunnets skjebne. Dette mener jeg er en reaksjonær praksis vi skal endre på fra høsten. Et aktivt og progressivt gymnassamfunn spiller en

viktig rolle i klassekampen på skolen. Gjennom foredrag, diskusjoner og gruppediskusjoner kan vi igjennassamfunnet nå ut med politikken vår langt bredere enn vi ofte gjør ellers. Her kan vi arrangere konfrontasjoner mellom oss og andre politiske ungdomsorganisasjoner.

GOD START.

De første 3-4 ukene på skoleåret er viktig. Da er det valg og den politiske kampen starter med en gang. Derfor må vi straks forberede oss til denne starten, slik at vi har en klar linje på å atille som tillitsmenn og å sikre oss en politisk offensiv fra starten.

OPPSUMMER 1. MAI

Det er en revisjonistisk feil at mange legger liten vekt på å oppsummere det arbeidet som blir gjort. Alle bør derfor se det som viktig å oppsummere.

Årets 1. mai og det arbeidet vi drev. Det som sies i denne artikkelen er bare min egen oppsummering og står fullt ut for egen regning.

Først litt om det positive. Etter min mening hadde vi i Rød Ungdom en riktig politikk/taktikk før og 1. mai, en politikk som fremmet enhet på klassekampens grunn.

Jeg tror også diskusjonene om politikken var bedre enn tidligere, noe som førte til et mer bevisst forhold til parolene. (Betyr ikke at tendens til dårlige/tekniske diskusjoner er utryddet).

1. mai viste framgang i ungdomsmobiliseringa, sjøl om den var mindre enn den burde vært, og Rød Ungdom sto i spissen for eller ledet flere arrangementer enn i fjor.

Hva var så feila? Etter min mening først og fremst massemobiliseringa av ungdom.

Vi gikk ikke breitt ut i massene for å mobilisere dem men konsentrerte oss på en snever og sekterisk måte om nære sympatisører som egentlig var helt sikre på forhånd, eller vi gikk ikke ut i det hele tatt. Det er ikke feil å mobilisere sympatisører, men det er en grov sekterisk feil å si at de er identiske med massene.

For det andre ble ikke de lokale FFF-gruppene bygd opp til å bli virkelige fronter. Det ble ikke drevet seriøst arbeid for å gjøre disse store med et stort antall uavhengige.

En tredje, høyre-sekterisk feil var en utstrakt tendens til å mobilisere via omveier. Vi mobiliserte ikke direkte ved ganske enkelt å spørre folk

om de skulle gå i FFF, og vi gikk ikke rett på med å mobilisere til oppslutning bak konkrete paroler, men gikk i stedet snirklete omveier som sjølsagt ikke automatisk satte folk på ideen at de derfor skulle gå i FFF.

For det fjerde ble ikke de som vi hadde snakket med og mobilisert sikret godt nok. Det er sjølsagt bra å ha folk på lister, men hvor sikkert dette er avhenger sjølsagt av hva som er gjort på forhånd. Jeg har hørt om et sted som mista ca halvparten av de som sto på lister på forhånd, og dette kan ikke skyldes annet enn dårlig sikring. Det bør være en lærepenge til neste år.

I tillegg til massearbeidet vil jeg trekke fram følgende feil som ble gjort: Nedprioriteringa av 1. mai var feilaktig og ble først retta opp i siste sekund. Dette er uttrykk for en byråkratisk linje i planlegginga som ikke tar hensyn til klassekampens utvikling. Propagandaen for ungdomsmobiliseringa var allfor lite omfattende, var elendig lay-out-messig og kom allfor seint. 1. mai-arbeidet viste også en utbredt motvilje mot å ha en taktikk overfor SV/SU som antageligvis reduserte antall SV/SU-ere som gikk i FFF, fordi vi nå kjenner til steder hvor SV/SU-ere gikk i FFF.

Min konklusjon er at det er en utbredt høyre-sekterisk linje i massearbeidet som har vært den største feilen i 1. mai-arbeidet, og hovedansvaret for dette og at det ikke ble korrigert underveis faller sjølsagt tilbake på de som har ledet 1. mai-arbeidet sentralt. Utslaga av denne linja er at vi ikke opparbeider et stort masseoppland og at vi heller ikke går offensivt ut med optikken vår, men holder den for oss sjøl. Kamerater over hele landet bør diskutere 1. mai og eventuelt kritisere/korrigere påstandene i denne artikkelen.

M ■

21. AUGUST- REIS KAMPEN MOT

SOSIALIMPERIALISMEN

I august 1968 invaderte styrker fra Warszawa-pakten Tsjekkoslovakia på ordre av Sovjet. Sovjet var redd for å miste sin 100 %-kontroll over Tsjekkoslovakia, og sto til og hærssatte landet. De stengte nasjonalforsamlinga, skilte ut de som sail i ledelsen for revisjonistpartiet og satte inn en ny. Folk ble arrestert og sjeler ble skilte ut i alle ledd, for å sikre Sovjet-tru folk.

BEGRENSA SUVERENITET

Bresjnev Inga politisk teori om hvorfor dette var riktig. Han proklamerte at landa som Sovjet hersker over har begrensa suverenitet, og at Sovjet-hæren derfor har rett til å rykke inn der som de føler sine interesser trua. Invasjonen i Tsjekkoslovakia viste sosialimperialismens same ansikt og aggressive karakter. Men den ble i go veldteknig. Landet lykte ikke til å ledelsen i partiet og sullen mobiliserte massene til kamp mot okkuperane, det ble ikkelyst kapra kamp mot sosialimperialismen. Allikevel reiste massene seg spontant til kamp og mange steder gjorde de det under de gamle fanene. Motstanden mot invasjonshæren var ofte passiv: folk la seg i gatene foran tankene, man malte slagord på veggene og en student brant seg i hjø i protest. 21. august er en viktig dag for oss å markere. Det var da Sovjet viste sin aggressive, ekspansjonistiske karakter og avslorte seg som en imperialistisk supermakt for anti-imperialister og progressive over hele verden. Vi må bruke denne dagen til å reise kampen mot sosialimperialismen i Norge og vi må bruke den til å vise vår solidaritet med Tsjekkoslovakias folk.

Jeg mener derfor at det er nødvendig allerede nå å planlegge demonstrasjoner 21. august på flest mulig steder over hele landet. Vi skal på komiteer diskutere hva vi gjør om Sovjet angriper Norge, vi må bruke invasjonen i Tsjekkoslovakia for å avsløre og reise kampen mot sosialimperialismen. Det er vår plikt som anti-imperialister og kommunister å gå i spissen for demonstrasjoner og propaganda mot sosialimperialismen og vekke avsky mot invasjonen av Tsjekkoslovakia.

N ■